

Ответници: OJ, Novo Banco SA

Преюдициален въпрос

Съгласно Регламент (ЕС) 2015/848 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета, компетентна ли е юрисдикция на държава членка да образува главно производство по несъстоятелност на гражданин, чиито единствен недвижим имот се намира на нейна територия, независимо че обичайното му местопребиваване и семейството му се намират в друга държава членка, в която е заето лице?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 141, 2015 г., стр. 19).

Преюдициално запитване от High Court (Ирландия), постъпило на 26 март 2019 г. — Friends of the Irish Environment Limited/An Bord Pleanála

(Дело C-254/19)

(2019/C 206/34)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Висш съд) (Ирландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Friends of the Irish Environment Limited

Ответник: An Bord Pleanála

Преюдициални въпроси

1. Представлява ли решението за удължаване на срока на разрешение за осъществяване на проект одобрение на проект, което да задейства член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (наричана по-нататък „Директивата за местообитанията“)?
2. От значение ли е за отговора на въпрос 1 някое от изборните по-долу съображения?
 - a) Разрешението за осъществяване на проект (чиито срок се удължава) е издадено въз основа на национална разпоредба, която не транспонира правилно Директивата за местообитанията, тъй като съответният нормативен акт неправилно отъждествява проверката за целите на Директивата за местообитанията с оценката на въздействието върху околната среда за целите на Директивата за ОВОС (Директива 2011/92/ЕС ⁽²⁾).
 - b) В първоначално издаденото разрешение за осъществяване на проект не се посочва дали молбата за разрешение е разглеждана в рамките на етап 1 или етап 2 от член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията, и не съдържа „пълни, точни и окончателни констатации и изводи, които могат да развеят всяко разумно съмнение от научна гледна точка относно въздействието на предвидените работи върху засегнатата защитена територия“, както се изисква по дело C-404/09, Комисията/Испания ⁽³⁾.

- с) Първоначалният срок на разрешението за осъществяване на проект е изтекъл и в резултат на това действието на разрешението е прекратено по отношение на целия проект. До евентуалното удължаване на срока му, не могат да се извършват никакви работи въз основа на разрешението за осъществяване на проект.
- д) До момента не са извършвани никакви работи въз основа на разрешението за осъществяване на проект.
- 3) При утвърдителен отговор на въпрос 1, кои въпроси трябва да разгледа компетентният орган при извършване на проверка на етап 1 съгласно член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията? Трябва ли, например, компетентният орган да разгледа някой или всеки един от следните въпроси: (i) дали има промени в предложените работи и начин на използване; (ii) дали са настъпили промени в екологичния контекст, например определяне на европейски територии след приемане на решението за издаване на разрешение за осъществяване на проекта; (iii) дали има релевантни промени в научната област, напр. по-актуални проучвания във връзка с нормативно установени интереси на европейски територии? Трябва ли вместо това компетентният орган да извърши оценка на въздействието върху околната среда на целия проект?
- 4) Трябва ли да се прави разграничение между (i) разрешение за осъществяване на проект, с което се налага срок за осъществяване на определена дейност (експлоатационна фаза), и (ii) разрешение за осъществяване на проект, с което се налага срок за извършване на строителните работи (строителна фаза), но ако строителните работи приключат в този срок, не е предвиден срок за осъществяване на дейността или за експлоатация?
- 5) Обусловено ли е, и в каква степен, задължението на национален съд да тълкува законодателството във възможно най-голяма степен в съответствие с разпоредбите на Директивата за местообитанията и Орхуската конвенция, от изискването страните по спора да са повдигнали изрично тези тълкувателни въпроси? По-конкретно, ако националното законодателство предвижда две процедури за вземане на решения, само една от които гарантира спазването на Директивата за местообитанията, длъжен ли е националният съд да тълкува националното законодателство в смисъл, че е възможно позоваване само на процедурата, която гарантира спазване на Директивата, независимо от това, че точно това тълкуване не е било изрично направено от страните по делото пред съда?
- 6) Ако отговорът на въпрос 2, подточка А по-горе е, че въпросът — дали разрешението за осъществяване на проект (чийто срок се удължава) е било издадено въз основа на национална разпоредба, която не транспонира правилно Директивата за местообитанията — е релевантен, трябва ли националният съд да остави без приложение правило на националното процесуално право, което не позволява на възразяващия да постави под въпрос валидността на по-ранно (изтекло) разрешение за осъществяване на проект в контекста на последваща молба за издаване на разрешение за осъществяване на проект? Несъвместимо ли е такова правило от националното процесуално право със задължението за приемане на коригиращи мерки, което наскоро бе препотвърдено от Съда по дело C-348/15, Stadt Wiener ⁽⁴⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

⁽²⁾ Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ, L 26, 2012 г., стр. 1).

⁽³⁾ EU:C:2011:768.

⁽⁴⁾ EU:C:2016:882.

Преюдициално запитване от Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London
(Обединено кралство), постъпило на 26 март 2019 г. — Secretary of State for the Home Department/O A

(Дело C-255/19)

(2019/C 206/35)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London